

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Beantwoording kamervragen inzake carillon te Dordrecht

Datum	Kenmerk
	LMV 2007 085754

Uw brief	Uw kenmerk
23 augustus 2007	2060723620

Geachte Voorzitter,

Hierbij bied ik U, mede namens de minister van OCW, de antwoorden aan op de vragen die door de leden Spies en Bilder (beiden CDA) op 23 augustus 2007 zijn ingediend omtrent de uitspraak van de Raad van State met betrekking tot het voornemen van de gemeente Dordrecht om een carillon in de toren van het stadhuis te plaatsen.

Vraag 1:

Heeft u kennis genomen van de uitspraak van de Raad van State met betrekking tot het voornemen van de gemeente Dordrecht om een carillon in de toren van het stadhuis te plaatsen?

Antwoord:

Ja.

Vraag 2:

Hoe beoordeelt u het feit dat, ondanks de beperkingen die de gemeente zelf al had gesteld aan de speelduur en de speeltijden, het plaatsen van een dergelijke voorziening, die past in een oude Hollandse traditie, niet mogelijk is?

Antwoord:

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de AbRS) heeft het besluit van B&W van Dordrecht van 12 september 2006 getoetst aan het Besluit woon- en verblijfsgebieden milieubeheer.

Hoewel het in feite niet aan mij is om een oordeel te geven over een uitspraak van een onafhankelijk rechtscollege, is mij niet gebleken dat de AbRS het Besluit woon- en verblijfsgebieden milieubeheer op onjuiste wijze heeft geïnterpreteerd.

Met betrekking tot het punt dat in dit concrete geval het plaatsen van een carillon zou passen in een oude Hollandse traditie merk ik het volgende op. Het betreffende stadhuis is omstreeks 1383 gebouwd als zogeheten Vlaamse Hal (een handelsbeurs voor laken en vlees). Omstreeks 1544 is deze Vlaamse Hal omgebouwd tot 'steedehuys' van Dordrecht. Er is reeds enkele eeuwen in de toren geen carillon aanwezig geweest. Bovendien ligt op ongeveer 200 meter ten westen van het stadhuisplein de Grote Kerk van Dordrecht, waarin zich een carillon bevindt. Voor dit carillon is in 2003 een milieuvergunning met geluidsbeperkende voorschriften verleend. De historische binnenstad van Dordrecht is dus niet verstoken van carillonmuziek. Ik acht het dan ook niet reëel om in dit specifieke geval te spreken over een inbreuk op een oude Hollandse traditie.

Vraag 3:

Klopt het dat de mogelijke overschrijding van het maximaal toegestane geluidsniveau een belangrijke reden is geweest voor de Raad van State om negatief te oordelen over het plaatsen van het carillon?

Antwoord:

Ja.

Vraag 4:

Heeft deze uitspraak gevolgen voor het bespelen van bestaande carillons? Zo ja, deelt u de mening dat wijziging van wet- en regelgeving gewenst is om aan oude tradities als het bespelen van carillons in onze historische binnensteden vast te kunnen houden? Op welke wijze en hoe snel wilt u dit realiseren? Zo nee, waarom niet?

Antwoord:

Nee. In de situatie bij het stadhuis van Dordrecht is de toren, waarin het carillon zou worden geplaatst, betrekkelijk laag. De gevel van de dichtstbijzijnde woning bevindt zich hemelsbreed op circa 25 meter van deze toren. In verreweg de meeste gevallen bevinden de carillons zich in hogere torens, waardoor de afstand van het carillon tot de gevels van de dichtstbijzijnde woningen aanzienlijk groter is. Dit heeft uiteraard een gunstig effect op de hoogte van de geluidsbelasting. Gelet hierop bestaat bij mij niet het voornemen om terzake de wet- en regelgeving te wijzigen.

Hoogachtend,

de Minister van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,

dr. Jacqueline Cramer